

Zaterdag 30 oktober 1915.

Op de hoeken der straten is een terechtwijzing aangeplakt over de verhalen van Edith Cavell's terechtstelling, natuurlijk van een duitsch standpunt beschouwd.

Zal graaf de Hemptinne genade krijgen?

Een vitter zei: "'t Is onrechtvaardig: een arme drommel wordt ter dood gebracht en een edelman krijgt genade als een paus tusschenkomt voor hem.'" Zoo iets te hooren verbitterde mij. Ik kon niet nalaten te antwoorden: "'Benij niemand zijn leven, betreur, dat er voor elken veroordeelde geen paus kan zijn om hem te redden uit den nood.'"

Dokter Dupureux is aangehouden; naar vrienden van hem verzekeren, heeft in de goedheid van zijn hart onvoorzichtigheden begaan. Hij is geneesheer van een bond, waarvan leden in Holland verblijven. Met een paspoort naar ginder gegaan zijnde heeft hij er B. en Fr. soldaten ontmoet — gewezen verwonden — en hun een certificaat van geheeldzijn gegeven, waarmede ze weder naar hun regiment zijn teruggekeerd.

De soldaten in burgerkledij vragen op de straat of op een stadsplein hoe laat het is aan voorbijgangers. Deze trouwhartig zeggen: 'Het is tien uur of elf uur.'

Bijvoorbeeld.

Als ze niet aanduiden daarbij "Belgisch uur," moeten ze mede naar de Kommandantur en een boete betalen van 3 mark voor het verstrekken van valsche inlichting.

Gisteren avond kwart over zeven kwam mijn ambulancier.

Hij heeft een zonderlinge wijze van begroeting: de hand drukkend heft hij die wat in de hoogte en buigt het hoofd diep heel dicht er bij als om er een kus op te geven, wat hij niet doet.

Verontschuldiging vraagt hij om zoo laat te komen. Al zijn tijd moet hij nu aanwenden tot het opmaken der lijsten van de Fransche en Belgische krijgsgevangenen, een kolossaal werk.

Dat zal duren nog heel lang, totdat het weder slecht is, nu dat het mooi blijft en hij zoo gaarn wandelen zou. "In ons klimaat," zeg ik, "is het weder deze laatste jaren mooi gebleven in Oct. en November. Meestal heeft'

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnoed* »)